

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਜੇ.

ਇਲਾ ਸੂਦ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2016 ਦਾ CRM-M ਨੰਬਰ 14160

18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2022

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, 1973—ਐਸ.ਐਸ. 482 ਅਤੇ 210—ਪ੍ਰੀ-ਨੈਟਲ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਤਕਨੀਕ (PNDT) ਐਕਟ, 1994—Ss. 27 ਅਤੇ 28—ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ — ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਉਚਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਅੱਗੋਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਤਫਤੀਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਅੱਗੋਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਰਾਗ ਜੈਨ ਨੇ ਸੀ .

ਸਿਦਕਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਐਕਟ, 1994 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(4) ਅਤੇ 9 (ਦੀ ਧਾਰਾ 3-ਏ, 5, 6 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰ.05 ਮਿਤੀ 03.01.2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1) ਪੀ.ਸੀ. ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ. ਰੂਲਜ਼, 1996 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਿਟੀ ਖੰਨਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ (ਅਨੁਬੰਧ P-1)।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਾ: ਜਗਜੀਵਨ ਸੂਦ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਿਟੀ ਖੰਨਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਜੀਵਨ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਟਰਨਿਟੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਪੀਸੀ ਐਂਡ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(3) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਉਪਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ-ਕਮ-ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੂਤਰ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ (ਆਸ਼ਾ ਵਰਕਰ) ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਹੋਰ ਟਾਊਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ। ਡੀ.ਡੀ.ਏ., ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ ਇੱਕ ਧਰਮਵੀਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੋ ਸੀ.ਐਚ.ਸੀ., ਚੌਰਮਸਤਪੁਰ (ਅੰਬਾਲਾ) ਵਿਖੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿਹਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਭਰੂਣ ਦਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਰਮਵੀਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 03.01.2016 ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਾਰਡ ਸਰਵੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਗਾਹਕ ਬਣਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 03.01.2016 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਅਲਟਰਾਸੋਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀਤੀ। PNDT ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਐੱਫ-ਫਾਰਮ ਭਰੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਗਾਹਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਧਰਮਵੀਰ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਕਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-1 ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਡੀਕੋਏ ਗਾਹਕ 'ਤੇ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਰਵਾਇਆ।

(6) ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀਐਕਟ, 1994 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ/ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪੀਸੀ ਐਂਡ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਰੂਲਜ਼, 1996 ਦੇ ਨਿਯਮ 11, 12, 18, 18-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 17, 17-ਏ ਅਤੇ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਡ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(7) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 2016 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਲਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 06.12.2017 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ।

(8) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(9) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੇਵਲ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਟੇਟ ਕੇਸ (ਐਫਆਈਆਰ ਕੇਸ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) 'ਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ
ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ।

ਪੀਸੀ ਐਂਡ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"27. ਜੁਰਮ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ, ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਨਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਪੀਸੀ ਐਂਡ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

28. ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

1.) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ।

(a) ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ; ਜਾਂ

(b) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, “ਵਿਅਕਤੀ” ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

3. ਜਿੱਥੇ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(12) ਕਿ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਭੇਦ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਭਾਵ

ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ।
(*Jasjit Singh Bedi, J.*)

ਅਨੁਮਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ 'ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ CRM-M-4211-2014 ਵਿੱਚ 04.12.2014 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਸਨ। ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

“ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਭਾਵ ਇੱਕ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ:-

(2) ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(4) ਕੀ ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉੱਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?”

{ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ}

ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ:-

(1) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਐਪਰੋਪੀਏਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

{ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ}

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ CRM-M-2608-2016 ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 210 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"210. ਉਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

a. ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੇਗਾ।

b. ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੇਸਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੀ

ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

c. ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕੋਡ ਦਾ।"

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 210 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

(17) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਐਕਟ, 1994 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3-ਏ, 5, 6 ਅਤੇ 23 ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਪੀਐਨਡੀਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(4) ਅਤੇ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰ.05 ਮਿਤੀ 03.01.2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ, 1996 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਖੰਨਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਮਤੀ ਜੱਡ ਡਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ